

Ideal, at Manden er den eneraadende og Hustruen den, der i alle Forhold skylder ham Lydighed, har en udpræget mandlig Opfattelse, og ærede Medlemmer forstaaer maaske, at jeg ikke her bruger „mandlig Opfattelse“ i nogen smigrende Betydning. Den, der hævder et saadant Syn paa Ægteskabet, har intet sandt Frisind og ingen Forstaaelse af, hvad en Kvinde med god Ret i 1920 kan fordr. Nej, alle Kvinders Ideal og med os alle frisindede Mænds er det, som lyser os i Møde fra den nye Ægteskabslovs Paragraffer. Det er det Syn paa Ægteskabet, at dette er en Pagt, sluttet af fri Villie mellem to frie, selvstændige, ligeberettigede Mennesker, som lover hinanden at leve Livet sammen i Kærlighed og Trofasthed og derved indrømmer et Fællesskab i stort og smaat. For to, der saaledes indgaar et Ægteskab i gensidig Kærlighed, Tillid og Respekt for hinanden, bliver hver eneste af de nye Bestemmelser en naturlig og rimelig Ting og kan aldrig opfattes som et koldt Kontraktforhold. Loven kommer overhovedet ikke til at betyde noget for to saadanne Mennesker, der ser saaledes paa Ægteskabet, som netop Kommissionens Medlemmer har set paa det, og netop saaledes er Aanden præget i det nye Lovforslag. Det Lovforslag, der blev fremsat i Folketinget den 11. April 1919, ligger saa nær op ad Kommissionens Forslag, at næsten alle Paragrafferne er ordret de samme. Enhver vil vistnok indrømme, at denne Kommission var upartisk sammensat, skønt det rigtignok er hævdet, at de fleste af dens Medlemmer var konservative. Der har indenfor Kommissionen været fuldkommen Enighed netop om Aanden i den nye Ægteskabslov, der har været Enstemmighed i Tilslutningen til Hovedprincipperne. Formanden for Kommissionen har ved en vis Lejlighed udtalt, at der har gjort sig en forsigtig, konservativ Tendens gældende indenfor Kommissionen, og denne Tendens sejrede. Han siger ogsaa, at Loven er skabt af Mænd, der har Kærlighed til og Respekt for det gammeldags Ægteskab og gerne vil bære det frelst gennem de urolige Tider, vi lever i. Maa jeg tilføje, at det gammeldags Ægteskab kan ikke bæres frelst igennem den nye Tid, hvis man ikke bringer det i fuld Overensstemmelse med denne, med Udviklingen og med Kvindernes Ønsker og Krav. Man kan ikke godt tænke sig noget mere uretfærdigt, end naar man nu gerne vil gøre Forslaget til et radikalt Stykke Hastværksar-

bejde. Det er allerede blevet nævnt, vistnok af alle tre Ordførere, at den skandinaviske Familierettkommission begyndte sit Arbejde i 1910 og i 1913 afleverede Udkastet til Lovforslaget om Indgaaelse og Opløsning af Ægteskabet; i 1918 kom den anden Del af Betænkningen, den om Ægteskabets Retsvirkninger. Naar man gennemgaar denne Betænkning, faar man i højeste Grad en Følelse af, at der her er gjort et usædvanlig grundigt Arbejde, alle Forhold synes at være tagne i Betragtning, alle Betæneligheder at være forudsete, alle Hensyn at være overvejede; med den mest grundige teoretiske Viden synes Forstaaelse af, hvad der praktisk kan være gennemførligt, at være forenet. For det Resultat, der kom ud af Kommissionens store Arbejde, føler jeg som Kvinde Trang til at rette en hjertelig Tak til hvert af Kommissionens Medlemmer; jeg ønsker ligeledes at takke den højttærede Justitsminister for den Iver og Varme, hvormed han har talt vor Sag ved Forelæggelsen af Lovforslaget.

Jeg skal da slutte, idet jeg paa mit Partis Vegne udtaler Haabet om, at den nye Ægteskabslov, som vi trænger til og længes efter, maa føres frelst i Havn og blive vedtaget i en god og brugbar Skikkelse.

Patursson: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning kun for at gøre en Henstilling til det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre. Denne Henstilling gaar ud paa at faa tilføjet en Slutningsparagraf til nærværende Lovforslag om, at Loven ikke gælder for Færøerne, men at den ved kongelig Anordning kan udvides til at gælde for Færøerne, efter at Lagtinget er hørt.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) og det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) har paa saa mange Punkter taget Forslaget i Forsvar og gendrevet tidligere fremsatte Bemærkninger, at jeg kan fatte mig i Korthed, naar jeg undgaar at gentage, hvad der er blevet sagt af disse to ærede Talere.

Jeg skal da først vende mig til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch), som er den, der har talt først, og som ogsaa er den, der mest har angrebet Forslaget; men mange af de Indvendinger, han har gjort mod det foreliggende Forslag, er ogsaa fremførte af det ærede 2det tingvalgte Medlem (Godskesen), og naar